

ปิดฉาก

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สมัยรัฐบาล พล.อ.เปรม
ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี และในปี 2529
ก็ได้เป็นรัฐมนตรีว่ากระทรวงคมนาคมในสมัยรัฐบาล
พล.อ.เปรม เช่นเดียวกัน

‘บรรหาร ศิลปอาชา’

มังกรการเมือง

บริหารประเทศไม่มีประสิทธิภาพ แต่ประเด็นที่
เป็นที่ถกเถียงมากที่สุดคือ พรรคประชาธิปัตย์
ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้านในสมัยนั้น ได้อ้าง
เอกสารว่าเป็น “ใบเกิด” ของนายบรรหาร

เมื่อเช้ามีดของวันที่ 23 เมษายน ที่ผ่านม
ประเทศไทยได้สูญเสียบุคคลสำคัญทางการเมืองอย่าง
“บรรหาร ศิลปอาชา” นายกรัฐมนตรีคนที่ 21 ของ
ประเทศไทยไปอย่างไม่มีวันกลับ

ชายร่างเล็กแต่ยิ่งใหญ่ผู้นี้ มีฉายาที่หลากหลาย
แต่ล้วนสะท้อนความเป็นตัวตนได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็น
“มังกรสุพรรณ” ที่ฉายถึงตัวตนความเป็นลูกจีนที่มา
ยิ่งใหญ่และเติบโตที่สุพรรณบุรี จน “สุพรรณบุรี”
เจริญก้าวหน้าล้ำกว่าจังหวัดอื่นๆ อย่างหาบไม่ติด
หลายคนถึงกับเรียกเชิงเปรียบเทียบว่า เป็น
“บรรหารบุรี” ด้วยซ้ำไป

ปิดฉาก ‘BSSK’ มังกรการค้า

หรือฉายา “หลงจู๊” ก็แสดงถึงบุคลิกการบริหาร
งานที่เหมือนเป็นเถ้าแก่ คอยดูแลตรวจตราสั่งงาน
ลี้ลับ ล้วงงานทุกอย่างด้วยตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจ
งานพรรค หรือกระทั่งยามเป็นนายกรัฐมนตรี

“เต็ง เสี่ยว หาร์” ก็เป็นอีกฉายาที่แสดงตัวตน
และเปรียบเทียบได้เป็นอย่างดี เพราะฉายานี้ล่อมา
จาก “เต็ง เสี่ยว ผิง” อดีตประธานาธิบดีจีน ที่แม้จะ
เป็นคนรูปร่างไม่ใหญ่โต แต่บารมีและความเก่งกาจ
นั้นไม่ได้เล็กตามไปด้วย

“บรรหาร” ตามเว็บไซต์ของ “ทำเนียบ
รัฐบาล” ระบุว่า เกิดเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2475 ปี
ที่ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบ
ประชาธิปไตย เป็นบุตรของนายเซ่งกิมและนางสาย
เอ่ง แซ่เบ๊ เจ้าของร้าน “ย่ง หยู ฮง” ในตลาดจังหวัด
สุพรรณบุรี จำหน่ายสินค้าต่างๆ เป็นบุตรคนที่ 4
ของตระกูล โดยพี่น้องร่วมสายเลือดที่มีชื่อเสียงคือ
“ชุมพล ศิลปอาชา” ซึ่งเป็นน้องคนสุดท้อง

ด้านการศึกษา “บรรหาร” เรียนจบชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนประทีปวิทยาลัย
จ.สุพรรณบุรี เนื่องจากเป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2
จึงพักการเรียนไปชั่วขณะหนึ่ง โดยหันไปทำกิจการ
ของตนเองและได้เรียนภาษาจีนไปด้วย

จากนั้นได้ไปศึกษาต่อที่กรุงเทพการบัญชี
วิทยาลัย และฝึกงานด้านส่งสินค้าและการก่อสร้าง
กับนายสมบุรณ์ ศิลปอาชา ผู้เป็นพี่ชาย ต่อมา
เปิดบริษัทรับเหมาก่อสร้างเป็นของตัวเอง ในชื่อ
“สหะศรีชัยก่อสร้าง” อีกทั้งเป็นตัวแทนจำหน่าย
คลอรีนให้แก่การประปาส่วนภูมิภาค และนี่เองที่เป็น
ธุรกิจที่สร้างความร่ำรวยขึ้นมา

อย่างไรก็ตาม เมื่อเป็นนักการเมือง “บรรหาร”
ก็ยังสนใจที่จะเรียนหนังสือต่อ โดยเข้าศึกษาต่อคณะ
นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปี 2529 ต่อมา
ได้รับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัย
รามคำแหง เมื่อปี 2531 และศึกษาต่อจนสำเร็จนิติ

หรือฉายา “หลงจู” ก็แสดงถึงบุคลิกการบริหารงานที่เหมือนเป็นเถ้าแก่ คอยดูแลตรวจตราสั่งงาน ล้วงลูก ล้วงงานทุกอย่างด้วยตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจงานพรรค หรือกระทั่งยามเป็นนายกรัฐมนตรี

“เต็ง เสี้ยว หาร” ก็เป็นอีกฉายาที่แสดงตัวตน และเปรียบเทียบได้เป็นอย่างดี เพราะฉายานี้ล้อมาจาก “เต็ง เสี้ยว ผิง” อดีตประธานาธิบดีจีน ที่แม้จะเป็นคนรูปร่างไม่ใหญ่โต แต่บารมีและความเก่งกาจ นั้นไม่ได้เล็กตามไปด้วย

“บรรหาร” ตามเว็บไซต์ของ “ทำเนียบรัฐบาล” ระบุว่า เกิดเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2475 ปีที่ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย เป็นบุตรของนายเซ่งกิมและนางสายเอ่ง แซ่เบ๊ เจ้าของร้าน “ย่ง หยู ฮง” ในตลาดจังหวัดสุพรรณบุรี จำหน่ายสินค้าต่างๆ เป็นบุตรคนที่ 4 ของตระกูล โดยพี่น้องร่วมสายเลือดที่มีชื่อเสียงคือ “ชุมพล ศิลปอาชา” ซึ่งเป็นน้องคนสุดท้อง

ด้านการศึกษา “บรรหาร” เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนประทีปวิทยาลัย จ.สุพรรณบุรี เนื่องจากเป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงพักการเรียนไปชั่วขณะหนึ่ง โดยหันไปทำกิจการของตนเองและได้เรียนภาษาจีนไปด้วย

จากนั้นได้ไปศึกษาต่อที่กรุงเทพมหานครที่วิทยาลัย และฝึกงานด้านส่งสินค้าและการก่อสร้างกับนายสมบุรณ์ ศิลปอาชา ผู้เป็นพี่ชาย ต่อมาเปิดบริษัทรับเหมาก่อสร้างเป็นของตัวเอง ในชื่อ “สหะศรีชัยก่อสร้าง” อีกทั้งเป็นตัวแทนจำหน่ายคลอรีนให้แก่การประปาส่วนภูมิภาค และนี่เองที่เป็นธุรกิจที่สร้างความร่ำรวยขึ้นมา

อย่างไรก็ตาม เมื่อเป็นนักการเมือง “บรรหาร” ก็ยังสนใจที่จะเรียนหนังสือต่อ โดยเข้าศึกษาต่อคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปี 2529 ต่อมาได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปี 2531 และศึกษาต่อจนสำเร็จนิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมายมหาชน) จากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งได้รับปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ด้านครอบครัว สมรสกับ “แจ่มใส ศิลปอาชา” เมื่อปี 2505 และ “คุณหญิงแจ่มใส” นี่เองที่เป็นคู่ชีวิตและสร้างชื่อเสียงมาด้วยกัน ชื่อ “บรรหาร-แจ่มใส” อยู่เคียงคู่กันตลอด ไม่ว่าจะเป็น โรงเรียน “บรรหารแจ่มใสวิทยา” ที่มีถึง 7 แห่ง หรือ “หอคอยบรรหาร-แจ่มใส” ที่ จ.สุพรรณบุรี

ทั้งสองมีบุตรด้วยกัน 3 คน คือ น.ส.กัญจนา ศิลปอาชา หรือที่รู้จักกันในนาม “หนูนา” น.ส. ภคณีรัศ ศิลปอาชา (ชื่อเดิม ปาริชาติ) และนายวรารุณ ศิลปอาชา หรือ “ลูกท้อป”

“บรรหาร” ก้าวเข้าสู่การเมืองเมื่อปี 2517 โดย

การชักชวนของ “บุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ” ตั้งแต่มีการก่อตั้งพรรคชาติไทย และต่อมาได้รับการแต่งตั้งเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และได้รับแต่งตั้งเป็น ส.ว. ในปี 2518

ปี 2519 “บรรหาร” ได้เป็น ส.ส. สมัยแรกที่บ้านเกิด จ.สุพรรณบุรี นั่นเอง และจากนั้นก็ได้รับเป็น ส.ส. สุพรรณบุรีแบบผูกขาด โดยสมัยแรกก็ได้รับเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในสมัย ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี

ในปี 2523 “บรรหาร” ได้เป็นเลขาธิการพรรคชาติไทย และในปีเดียวกันนั้นยังได้รับเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สมัยรัฐบาล พล.อ. เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี และในปี 2529 ก็ได้รับเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในสมัยรัฐบาล พล.อ. เปรม เช่นเดียวกัน

จนกระทั่งปี 2537 “บรรหาร” ได้ก้าวขึ้นเป็นหัวหน้าพรรคชาติไทย โดยเป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมัยรัฐบาล นายชวน หลีกภัย จากนั้นเมื่อมีการยุบสภาและมีการเลือกตั้งปี 2538 พรรคชาติไทยก็ได้เสียมากที่สุดในสภาและเป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล จึงก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่ 21 ของประเทศไทย แต่อยู่ได้เพียง 1 ปีกว่าๆ ก็ต้องยุบสภา เนื่องจากถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจว่า

รัฐบาลพรรคชาติไทยก็ยังได้ร่วมรัฐบาล หรือแม้จะเปลี่ยนนายกฯ จาก พล.อ. ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายชวน หลีกภัย พรรคชาติไทยก็มีชื่อร่วมรัฐบาล ทั้งนี้หลังจากใช้รัฐธรรมนูญ 2540 พรรคไทยรักไทยได้จัดตั้งรัฐบาล พรรคชาติไทยก็ยังได้เป็นรัฐบาลและได้คุมกระทรวงหลักที่คุ้นเคยคือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตลอดเวลา
ช่วงหลังแม้จะไม่
เป็นรัฐมนตรี

บรรหาร ศิลปอาชา

การเมือง

ต่อมาในสมัยรัฐบาล พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ ปี 2531 “บรรหาร” นั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และปี 2533 ก็ได้ก้าวขึ้นเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และในปลายปีนั้นเองได้เปลี่ยนตำแหน่งมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กระทั่งมีการยึดอำนาจปี 2534 และมีการเลือกตั้งในปี 2535 พล.อ.สุจินดา คราประยูร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี “บรรหาร” ก็ยังได้รับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม แต่ก็อยู่ได้เพียงสั้นๆ เนื่องจาก พล.อ.สุจินดา ต้องลาออกไปจากวิกฤติการเมือง

บริหารประเทศไม่มีประสิทธิภาพ แต่ประเด็นที่เป็นที่ถกเถียงมากที่สุดคือ พรรคประชาธิปไตย ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้านในสมัยนั้น ได้อ้างเอกสารว่าเป็น “ใบเกิด” ของนายบรรหาร ที่ระบุว่าไม่ได้มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด และขาดคุณสมบัติการเป็นนายกฯ ซึ่งต่อมากมีการตั้งข้อสังเกตว่าเป็นเอกสารเท็จหรือไม่ อย่างไรก็ตามพรรคร่วมรัฐบาลในขณะนั้นคือ พรรคความหวังใหม่ พรรคนำไทย และพรรคมวลชนขอให้ลาออก จึงตัดสินใจยุบสภาในที่สุด ทั้งนี้ช่วงที่เป็นนายกฯ ได้เปิดทางให้มีการแก้รัฐธรรมนูญเพื่อกำหนดให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ และเป็นที่มาของการร่างรัฐธรรมนูญปี 2540 จึงพูดได้ว่า การปฏิรูปการเมืองเริ่มขึ้นในสมัยนายบรรหารนั่นเอง

อย่างไรก็ตามหลังจากนั้นเมื่อมีการเลือกตั้ง พรรคความหวังใหม่ได้เป็นแกนนำในการจัดตั้ง

บรรหาร ศิลปอาชา

เนื่องจากเคยก้าวสู่ตำแหน่งสูงสุดมาแล้ว แต่ก็ยืนยันที่
ลงเลือกตั้งแบบแบ่งเขตที่ จ.สุพรรณบุรี และได้รับเลือก
ตั้งทุกครั้ง โดยในปี 2550 ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยคะแนนสูงสุด
ในประเทศ

ต่อมาในปี 2551 พรรค “ชาติไทย” ก็ถูก
ยุบพรรค เนื่องจากกรรมการบริหารพรรคคนหนึ่ง
ไปทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง โดยในวันตัดสินยุบพรรค
“บรรหาร” ถึงกับเสียงสั่นเครือขอความเมตตาจาก
ศาล แต่ก็ไม่เป็นผล และในวันปิดผ้าดำคลุมป้ายพรรค
ชาติไทยก็ถึงกับหลั่งน้ำตา และในการยุบพรรคครั้งนี้
ยังถูกเพิกถอนสิทธิทางการเมืองด้วย

แต่หลังจากนั้นไม่นานพรรคชาติไทยก็กลับมา
ใหม่ ในนามพรรค “ชาติไทยพัฒนา” และแม้จะถูก
เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งห้ามยุ่งเกี่ยวทางการเมือง แต่ทุก
คนก็รู้กันว่าใครคือหัวหน้าพรรคตัวจริง

เมื่อพ้นโทษก็มานั่งเป็นประธานที่ปรึกษาพรรค
และในทุกรัฐบาลก็จะมีชื่อของพรรคชาติไทยพัฒนา
ร่วมเป็นรัฐบาลอยู่ด้วย และบรรหารก็ไม่เคยปิดบังว่า
“ไม่ต้องการเป็นรัฐบาล ถึงขั้นเคยกล่าวว่า “เป็นฝ่าย
ค้านแล้วอดอยากปากแห้ง”

เนื่องด้วยการอยู่ได้กับทุกรัฐบาลนี้เอง พรรค
ของบรรหารจึงได้ฉายาว่า “ปลาไหล” แต่ในอีก
มุมหนึ่งก็เป็นมิตรกับทุกคนทุกพรรค แม้แต่พรรค
ไทยรักไทยที่เป็นพรรคใหญ่ที่สุดช่วงหนึ่ง ไม่จำเป็นต้อง
การพรรคร่วมรัฐบาล แต่ก็ยังเกรงใจและเชิญ
พรรคชาติไทยมาเป็นรัฐบาลด้วย ด้านหนึ่งอาจเป็น
เพราะ “บรรหาร” เป็นคนเก่ง เป็นคนทำงาน เป็นมือ
ประสาน

“บรรหาร” เคยบอกว่า เลือกตั้งครั้งหน้าก็ยังคง
ลงสมัครรับเลือกตั้ง

แต่แล้วเมื่อวันที่ 21 เมษายน นายบรรหารถูก
นำส่งโรงพยาบาลด้วยโรคภูมิแพ้ และสิ้นลมเมื่อเวลา
04.42 น. วันที่ 23 เมษายน 2559 อายุรวม 83 ปี
อยู่ไม่ถึงเลือกตั้งครั้งต่อไป พร้อมกับปิดตำนาน “มังกร
เมืองสุพรรณ” !

ต้นฤดูหนาว ปลายปี 2492 หมู่
วัย 17 ปี หิวหีบเหล็กสีแดง (กระเป๋าสี
เสื้อผ้า) ออกจากบ้านย่านตลาดทรัพย์สิน
ค.ท่าพี่เลี้ยง อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี เดินไป
ลงเรือ “เมล์แดง” ที่ริมแม่น้ำสุพรรณบุรี

“ดี นันเองจะไปไหน”

หมู่รุ่นกระทงตอบสั้นๆ “กรุงเทพฯ”
เขาอยากตอบให้ยาวกว่านี้ แต่ใจมันเครียด
เพราะมีรู้วาทนทางเบื้องหน้านั้น จะเป็นฉันใด
คนในตลาดทรัพย์สินรู้ว่า ตื่นนอนนี้
เป็นบุตรชายของ ช่งกิม กับ สายเอ่ง แซ่เบ๊

“หากผมไปอยู่กรุงเทพฯ ได้
ทำงานมีความเจริญรุ่งเรือง มีฐานะดี
จะกลับมาสร้างศาลใหญ่โต”

กลางทะเลชีวิตในพระนคร
บรรหารมาอาศัยอยู่กับพี่ชาย ทั้ง
ทำงานสารพัดอย่าง ทั้งเรียนบัญชี
จนวันหนึ่งได้ไปทำงานใน “บริษัท
ไทยยกก่อสร้าง” เรียนรู้การบริหาร
งานอย่างมุ่งมั่น

ปี 2499 “บรรหาร ศิลปอาชา”
ตัดสินใจตั้งบริษัทรับเหมาก่อสร้างเป็น

จริงๆ แล้ว แม่ทัพทีมไม้อยากยกลูกสาวให้หรอก
แต่พ่อติคนข้างบ้านมาพูดว่า บรรหารตั้งบริษัทรับเหมา
ก่อสร้างอยู่กรุงเทพฯ แม่ทัพทีมเห็นว่าเป็นคนทำมาหากิน
จึงใจอ่อน แต่ยังไม่ค้าสินสอดไม่ยอมลด 8 หมื่นบาท
ขาดตัว

วันที่ 8 พฤศจิกายน 2500 พิธีมงคลสมรสของ
“บรรหาร-แจ่มใส” เป็นที่โจษขานไปทั่วลุ่มน้ำสุพรรณบุรี

หลังแต่งงานบรรหารซื้อรถเก๋งราคา 4 หมื่นบาท
วิ่งรอกกรุงเทพฯ-สุพรรณบุรี โดยอ้อมไปทางนครปฐม เพราะ
ขึ้นนั่งเมล์แดง หรือเมล์บางปาลำมา คงไม่ไหวแน่

เมื่อธุรกิจรับเหมาก่อสร้างเจริญรุ่งเรือง บรรหารมี
เงินมีทอง ได้กลับมาตอบแทนบุญคุณแผ่นดินเกิด สร้าง
โรงเรียน อาคารโรงพยาบาล วัด ถนน และสร้างสิ่ง
ปลูกสร้างสาธารณประโยชน์มากมาย

ชื่อ “บรรหาร-แจ่มใส” จึงเต็มบ้านเต็มเมือง และ
สมัยนั้นคนส่วนใหญ่ไม่เคยเห็นหน้าบรรหาร แต่รู้ว่าเป็น
คนใจบุญสุนทาน

บรรหารเริ่มเข้าสู่การเมืองปี 2516 โดยเป็น
สมาชิกสภาเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี ตอนแรกเพื่อนจะ
ให้เป็นนายกเทศมนตรี บรรหารไม่เอา เพราะที่สมัคร
ส.ท.ก็เพราะเพื่อนชวน

หลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 บรรหารได้
รับการแต่งตั้งสมาชิกสมัชชาแห่งชาติ และเป็นสมาชิก
วุฒิสภา ปี 2518

เมื่อการเลือกตั้ง 4 เมษายน 2519 มาถึง บุญเอื้อ
ประเสริฐสุพรรณ อดีตผู้แทนฯ เมืองสุพรรณ มาชักชวน
ให้ลง ส.ส. เขาจึงตัดสินใจเล่นการเมือง

การหาเสียงสมัยแรก มีการเขียนชื่อ บรรหาร ศิลป
อาชา พร้อมวงเล็บต่อท้ายว่า “แจ่มใส” เนื่องจากคนสุพรรณ
สมัยนั้นเข้าใจว่า บรรหารนั้นนามสกุล แจ่มใส ด้วยเห็น
ป้ายติดทั่วบ้านทั่วเมืองว่า “บรรหารแจ่มใส”

ดังนั้นไม่แปลกหรือที่ในระยะหลังมานี้ พวกเขา
ชาวสุพรรณจึงพร้อมใจกันเรียกขาน “บรรหารบุรี”

วันนี้ ฉากและชีวิต “ต๋นน้อย” แห่งตระกูล “เบ๊” เดินทาง
มาถึงบทสุดท้าย และจากนี้ไป คงเหลือไว้แต่ตำนานความ
รุ่งเรืองแห่งบรรหารบุรี

ฉากและชีวิต ‘บรรหาร’ วิถีมังกรแห่งลุ่มน้ำสุพรรณ

เจ้าของร้านขายเสื้อผ้า “ย่งหยง”

สายเอ่ง เป็นช่างเย็บผ้าฝีมือดี ส่วนช่งกิมนั้น
ทำงานอยู่กับหลงจูโรงเหล้า พวกเขาได้ลูกคนที่ 4 ตั้ง
ชื่อไทยว่า “บรรหาร”

สมัยเด็กๆ “บรรหาร” ชอบเรียนคณิต และคิดเลข
ในใจได้เร็ว จนเพื่อนตั้งฉายาให้ว่า “หัวลูกคิด” แต่ครู
ผู้ยิ่งใหญ่ในชีวิตบรรหารคือ แม่สายเอ่ง

บรรหารเคยเล่าว่า “แม่เป็นคนตระหนี่ทั้งเวลาและ
เงินทอง ละเอียดกับงานทุกชิ้น และเป็นคนรอบคอบ ที่
สำคัญแม่เป็นคนอดทน”

นิสัยหลายอย่างแต่เด็กที่ติดตัวบรรหารมาจนถึง
ปัจจุบันคือ “อดทน ละเอียด รอบคอบ และเป็นคนอยู่
ไม่สุข” แม่ของเขาเป็นคนอยู่ไม่นั่งทั้งวัน

บรรหารช่วยแม่เย็บผ้าอยู่หลายปี แล้ววันหนึ่งเขา
ก็ปรึกษาแม่ว่า อยากไปเสี่ยงโชคที่กรุงเทพฯ โดยจะไป
อยู่กับพี่ชาย แม่สายเอ่งก็ไม่ขัดความประสงค์ของลูกชาย

ก่อนทิ้งถิ่นท่าพี่เลี้ยง บรรหารเข้าไปจุดธูปกราบ
ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองที่เป็นศาลไม้เก่าคร่ำ

ของตัวเอง ชื่อ “บริษัท สหศรีชัยก่อสร้าง จำกัด” ทั้งบริษัทมี
“โต๊ะตัวเดียว” และตัวเขาคือเดียวเป็นการโรงยันถั่วแก่
เมื่อก่อร่างสร้างตัวได้ บรรหารก็คิดถึงสาวแม่ค้าที่
บ้านเกิดชื่อ “แจ่มใส” ลูกสาวคนสุดท้ายของแม่ทัพทีม
เจ้าของร้านค้าในตลาดเดียวและเป็นคนมีฐานะดีกว่า
ครอบครัวบรรหาร

บรรหารให้แม่สายเอ่งไปขอสาวแจ่มใส ปรากฏว่า
แม่ทัพทีมเรียกค่าสินสอด 8 หมื่นบาท แม่สายเอ่งแทบ
หายหลังตั้ง เงินขนาดนี้เมื่อปี 2500 มันมหาศาลทีเดียว